

POSTANOWIENIE

Dnia 4 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Dobrowolski

w sprawie dotyczącej obwinionego sędziego Sądu Okręgowego w R. T. W., na posiedzeniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej w dniu 4 września 2024 roku, w przedmiocie cofnięcia odwołania Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych od wyroku Sądu Najwyższego z dnia 6 kwietnia 2023 roku, sygn. akt I ZSK 43/22

na podstawie art. 432 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p.

postanowił:

odwołanie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 30 października 2022 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych, sygn. akt [...], wniósł o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej przeciwko sędziemu Sądu Okręgowego w R. T. W.

Wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 6 kwietnia 2023 roku, sygn. akt I ZSK 43/22, uniewinniono sędziego Sądu Okręgowego w R. T. W. od dokonania zarzucanych mu czynów, kosztami postępowania obciążając Skarb Państwa.

Odwołanie od powyższego rozstrzygnięcia wniósł Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych, który zaskarżył je w całości na niekorzyść obwinionego sędziego. W odpowiedzi na odwołanie obrońca sędziego wniósł o jego nieuwzględnienie i utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Pismem z dnia 23 kwietnia 2024 r. swój udział w sprawie zgłosił Rzecznik Dyscyplinarny Ministra Sprawiedliwości, który złożonym następnie w dniu 27 czerwca 2024 r. pismem cofnął na podstawie art. 431 § 1 k.p.k. wywiedzione odwołanie, wnosząc o pozostawienie środka odwoławczego bez rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wywiedzione odwołanie należało pozostawić bez rozpoznania wobec skutecznego jego cofnięcia.

Wskazać na wstępie należy, iż k.p.k. nie zawiera przepisu, który ustanawiałby regułę w kwestii odwołałości czynności procesowych stron. Sąd Najwyższy aprobuje natomiast pogląd, że oświadczenia woli uczestników procesu mogą być cofnięte do czasu ich załatwienia, o ile ustawa nie wprowadza ograniczenia w tej mierze lub nie występują okoliczności uniemożliwiające odwołanie czynności (zob. S. Śliwiński, *Proces karny przed sądem powszechnym. Zasady ogólne*, Warszawa 1948, s. 430, W. Daszkiewicz, *Proces karny. Część ogólna*, Poznań 1996, s. 237, I. Nowikowski, *Zagadnienie odwołałości czynności stron w projekcie kodeksu postępowania karnego*, w: T. Bojarski, E. Skrętowicz (red.), *Problemy reformy prawa karnego*, Lublin 1993, s. 322 – 323, B. Janusz – Pohl, w: P. Wiliński (red.), *Polski proces karny*, Warszawa 2020, s. 184 – 187). Trafnie w literaturze wskazuje się bowiem, że „brak w k.p.k. przepisu ogólnego, przewidującego regułę odwołałości, nie jest przeszkodą do przyjęcia owej reguły w odniesieniu do czynności procesowych stron, polegających na składaniu oświadczeń woli. Kwestię odwołałości tych czynności należy łączyć z fakultatywnością jej dokonania przez stronę. Tylko w sytuacji, gdy uczestnik procesu korzysta z autonomii woli w zakresie podjęcia decyzji odnośnie do dokonania czynności, jest on władny uchylić się od skutków czynności, bowiem do jej przedsięwzięcia nie był zobligowany przez prawo procesowe. Jeżeli dokonanie czynności przez stronę byłoby w konkretnej sytuacji obligatoryjne, to wówczas w zasadzie nie byłoby możliwości cofnięcia czynności” (zob. I. Nowikowski, *Odwoływalność czynności procesowych stron w polskim procesie karnym*, Lublin 2001, s. 57).

W realiach niniejszej sprawy wskazać trzeba, iż stosowane odpowiednio w postępowaniu w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej przepisy k.p.k., zawierają unormowanie art. 431 k.p.k. zezwalające na cofnięcie środka odwoławczego. Przepis art. 432 k.p.k. podaje natomiast przeszkody do skutecznego cofnięcia środka odwoławczego (art.439 k.p.k. oraz art. 440 k.p.k.).

Zważywszy, iż pismem z dnia 27 czerwca 2024 r. Rzecznik Dyscyplinarny Ministra Sprawiedliwości na podstawie art. 431 § 1 k.p.k. cofnął wywiedzione odwołanie, powyższa dopuszczalna czynność procesowa, przy jednoczesnym niestwierdzeniu przyczyn wymienionych w art. 439 k.p.k. i w art. 440 k.p.k., skutkowałą rozstrzygnięciem jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[M. T.]

[ms]